

2004

Nr 2

TÄHTÄKKE

Maali omale
piraadinägu!

Neli tõelist
röövilaulu

Mereröövel
lusikas

Teeme ise
mereröövli

Isaga
kelgutamas

04
MAR.

TÄNA MÄNGIME MERERÖÖVLEID!

Mis saab siis, kui väljas paugub pakane ja toas istumine tüütab? Või siis, kui ilm äkki soojaks läheb ja lumi otsustab sulama hakata, nii et ära jälle nina välja pistagi? Jääb järele vaid telekas ja suur kuhi mänguasju, mis ammuilma on ära tüüdanud. Igav.

Mida teha?

Kui õige pörutaks ühele asustamata saarele! Muidugi, päriselt pole see võimalik. Enamus lõunamere saari on ju turistide paksult täis. Ja kui mõni saar avastamata ongi, siis kes see last sinna üksi laseb.

Kuid mängides on kõik hoopis lihtsam. Täna mängime mereröövleid. On hea, kui sul on kodus lego või mega klotsidest mereröövli laev, aga ka ilma saab väga hästi hakkama. Kutsu sõber külla, tehke pähe vägevad röövlinäod, ehitage toolidest laev ja toa nurka tekkidest koobas. Paljudes kodudes on alles vanu rahasid, mis enam ei kehti. Nii saab kokku mõnusa aardelaeka või mereröövlikirstu. See tuleb hästi salajasse kohta ära peita, ja asukoht kaardi peale märkida.

Kuidas teha mereröövlikaarti, leiad Tähekesest. Samuti selle, kuidas röövlinägu pähe teha. Ja hulga muid kasulikke asju. Isegi rist-sõnad on mereröövli omad.

Mis muud kui asja kallale. Käredat mängu!

TÄHEKE

Jutumulli mäng jätkub

Jaauari Tähekeses ilmus pilt, kus kaks väikest karu jänese spinnerit keerutasid ja kaks suurt omavahel aru pidasid. Palusime lugejatel pakkuda, millest karud rääkisid. Vastajate vahel läks jagamisele kaks Beyblade'i spinnerit Draciel Fortress. Aitäh firmale ANVOL!

Võiduvastused

- See on spinner siis. Tore, et mänguasju kodu ümber saab!
- Tore jah. Mäletad, kui nad oravast jo-jo tegid?
(Henrik Leif Haav)

- Mis imelik viie ninaga vidin see on?
- See on spinner ja viis nina tekib tal siis, kui kaks ühe ninaga beebikaru talle hoo sisse löövad!
(Kaarel Eno Raud)

Ergutusauhind (Neli Geronimo Stiltoni raamatut kirjastuselt Pegasus):

- Sina ei võida, mina võidan!
- Spinner on nii võimas, et me mõlemad võidame.

- Lahe!

(Kuressaare 2. Lasteaed, Ristiku rühm, Harlis Siinor 5a, Risto Lillemets 6a ja Reet Koppel 6a)

Tallinlased saavad auhinnad Tähekesese toimetusest Roosikrantsi 6. Väljapoole Tallinna saadetakse auhinnad postiga!

Uus jutumull

Mida ütleb see kole mereröövli? Kirjuta Tähekesele aadressil Roosikrantsi 6 Tallinn 10119 või meiliga taheke@periodika.ee. Parimad vastajad saavad auhinnaks videod „Pipi reis Lõunamaale“ ja „Kariibi mere piraadid“.

HEAD UUT AHVIAASTAT!

ILONA MARTSON

Mitte igal maal ei alga uus aasta 1. jaanuaril. Hiina kalendri järgi algas uus aasta – sinise puuahvi aasta – kolm nädalat hiljem.

Sinist puuahvi ei ole tegelikult olemas. On aga üks vana lugu, mis räägib, kuidas jumal Buddha kutsus maalt lahkudes enda juurde kõik loomad. Loomi oli küll rohkem, kuid teda tulid teele saatma ainult kaksteist - rott, härg, tiiger, jännes, draakon, madu, hobune, kits, ahv, koer ja siga.

Autasuks nimetas Buddha nende nimedega kaksteist järjestikust aastat, et loomad hoiaksid kordamööda Maad ja selle asukaid. Nii sündisid Hiina horoskoobi loomamärgid. Hiina kuukalendri ring kestab 60 aastat, mis jaguneb viieks 12 aasta pikkuseks osaks. Möödunud sajandil oli ahvi aasta näiteks 1908, 1920, 1932, 1944, 1956, 1968, 1980 ja 1992.

Aga kuna uus looma-aasta algab veidike hiljem kui meil, siis võib vabalt juhtuda, et ka järgmise, näiteks 1993. aasta alguses sündinud laps on tege-

likult veel ahvi aastal sündinud.

Ahv on eduka inimese märk, sest ta on võimeline teisi mõjutama. Ahv on loomult näitleja ja teiste naerutaja. Talle sobivad näiteks sellised elukutsed nagu jultunud äriees, rahva hulgas populaarne kirjanik, filmilavastaja, TV-toimetaja, poliitik, näitleja. Aga tegelikult on ta edukas igal alal.

Ahvile ei meeldi rahulikult paigal istuda. Ta tahab, et tema ümber kogu aeg midagi toimuks. Ka on tal hea mälu, numbrid ja nimed jäävad talle hästi meelde.

Kahjuks kipub ahv sageli jonnima ja võib vahel käituda üsna tite moodi. Seetõttu on ahvile heaks sõbraks see, kes suudab ahvi alati maha rahustada.

Looma-aastad järgnevad alati kindlas korras. Näiteks aasta 1993 oli kuke aasta, 1994 koera aasta, 1995 sea aasta, 1996 roti aasta, 1997 pühvli aasta, 1998 tiigri aasta, 1999 jänese aasta, 2000 draakoni aasta, 2001 mao aasta, 2002 hobuse aasta, 2003 kitse aasta, 2004 ahvi aasta. Aastal 2004 tuleb jälle kuke aasta ja nii edasi, kuni kaksteist looma jälle täis.

Aga mis aastal sina sündinud oled?

RÖÖVLI NÄOGA JOONAS

Joonas ilma grimmita

Mereröövli nägu pähe maalida on lihtne. Selleks on vaja vaid erilisi näovärve, nagu neid pila- ja mänguasjapoodides müüakse. Pole mõtet suurt värvihunnikut kokku ostma hakata: tegelikult läheb vaja vaid musta ja pruuni.

Vaata igaks juhuks järele: äkki on need värvid sul juba vanast ajast kodus olemas. Jälgi ka, et pintsel, mida kasutad, oleks alguses puhas.

Tähekesese palvel tegi Eesti Nukuteatri grimmeerija Margot Nõgisto mereröövlinäo 7-aastasele Joonas Hindile.

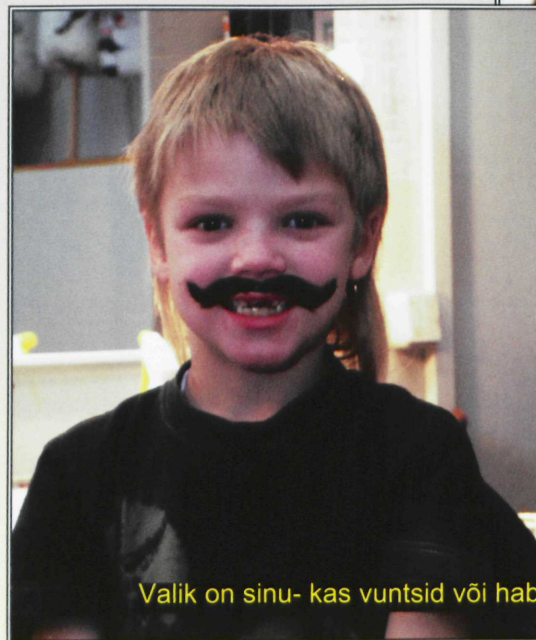
Kõigepealt võttis Margot pintsliga pruuni värvi ja joonistas Joonale ette vuntsid. Vuntside otsad on uhkelt kaardus.

Siis võttis Margot pintsliga musta ja maalis Joonale ühe silma ette sideme. Kui tahad endale samasugust sidet, pead paluma, et seda teeks näiteks ema või mõni muu kogenud inimene. Peab olema ettevaatlik, siis ei lähe värvi silma.

Hiljem joonistas Margot Joonale veel pruuni värviga kulmu ja habemetüüka. Seda viimast lõua otsa väikesi täppe tehes. Aga kui tahad, võib tüüka asemele joonistada terve habeme!

Lõpetuseks puuderdati poisil veel põsepunaga nina ja põski. Sest mereröövel on sageli õues, tuule käes hakkab nahk ikka punetama. Võid teha sama, kui su emal peaks olema põsepuna. Rätik pähe – ja röövel ongi valmis.

Kui mäng läbi, ära unusta röövli nägu ära pesta. Nukuteatris kasutatakse värvi mahavõtmiseks samu salvrätte, mis beebipepude puhastamisel (Sanosani salvrätid kummeli ja pantenooliga). Tegelikult peaks värv ka niisama ära tulema, kui kasutad sooja vett, killukest seepi ja vatitükki või väikest käsna.

Valik on sinu- kas vuntsid või habe!

TÄHEKE ÕPETAB

Silmasideme maalimisel peab olema ettevaatlik, et värvi silma ei läheks

Sellise röövlinäoga edeneb ka mäng hoopis mõnusamalt!

AARDEJAHT

Alati ei ole aardeot-
simiseks kaartid vaja.
Peida oma toas mingi
sala-aare hästi
kavalasse kohta ja
kutsu sõber või keegi
kodustest seda avas-
tama. Orkaan, maru,
tugev tuul, vastutuul,
pärituul, kerge briis,
nõrk tuul – nende
teadete juhitud sa
otsija liikumist. Kui
leidmine on õige-õige
lähedal, valitseb
tuulevaikus.

KÜLJELI PURGID

Sul on vaja kümme ühesuurust tühja
plekkpurki. Kata purgid kleepklindri abil
värviliste paberitega ja lao püramiidi. Nüüd
otsi mõned väiksed pallid ja mäng võib alata.
Lase sõpradel järgemööda visata. Kes vähema
visete arvuga purgid pikali saab, on
võidumees.
Suvel võib samalaadset mängu õues korralda-
da. Siis saab purkide pikalilöömist hoopis
kaugemalt proovida. Niisugust mängu mängiti
juba ammustel aegadel kooliõuel. Siis olid pal-
lide asemel kaikad, püramiid laoti ümmar-
gustest puunottidest ja mängu ennast nimetati
kurnimänguks.

Otsi tükk koltunud paberit
Aarete saare kaardi jaoks.
Kärista sealt vajalik tükk ja
joonista saare plaan
neemede ja lahekestega.
Edasi mõtle välja nimed,
mida plaanile kanda.
Näiteks Delfiinide laht,
Haikala neem, Kõvera
mõõga mägi, Kõõrsilma
kõõbas jne. jne. Mõistagi
tuleb sul ka aarde asukoht
tähistada.

TONT HIRMUTAB

Mereröövliite ajal kardeti tonte
mis hirmus. Ka tänapäeval võib
hämavas toas tegutsev tont judi-
noid tekitada. Kuidas ise tonti
teha? Võta voodilina ümber.
Mask tee papptaldrikust. Lõika
sinna silmaavad ja kinnita jupike
pesukummi maski näo ees hoid-
miseks. Taldrikule värvilisi
paberitükke kleepides saad sa
sellest nii linnunokaga maski kui
kihvadega koletisemaski meis-
terdada.

Mina olen mereröövel

KARL MARTIN SINIJÄRV

MINA OLEN MERERÖÖVEL.
MERERÖÖVEL VÄGA NOOR.
TEGEMATA VERETÖÖ VEEL.
"TERE, ÖÖ!" VEEL IGAL POOL.

"TERE, HOMMIK!" ENNE SÖÖKI.
POLE KAARTI, KAPTENIT.
NOORTE HULGAS POLE LÖÖKI,
SEILAN MERDA LAPTEVIT.*

SAAREST RÄÄKIDA EI TAHAKS,
POOLSAART ISEGI EI MUL.
ÜRGPIRAADID, ÄRGE PAHAKS
PANGE ROOGA "OINAMUL",

MIDA KEEDAB KOKK KOREAST
KOERAST, SEAST, PIRAADI PEAST!

WIMBERG Mereröövlisaar

OTSIMA VEEL ENNE KOITU
LÄHME MERERÖÖVLISAART.
LAEVATRÜMMIS MEIL ON TOITU,
KAPTENIL ON PÕUES KAART.

KAARDI PEAL ON MANDRID, MERED
JA ÜHTE KOHTA MÄRGIB RIST.
KALDALE MEIST JÄÄVAD PERED,
EI NEID NÄE ME KAUA VIST.

LEIAME KUI SELLE SAARE,
RIKKAKS SAAME VAEVATA –
AINULT MERERÖÖVLIAARE
TULEB ÜLES KAEVATA!

MILJONI SAAB IGA NINA,
KAPTEN ISE VÕTAB KAKS.
HULGUS ENNE OLIN MINA,
AGA NÜÜD MA OLEN SAKS!

CONTRA Mereröövel Jaan

VAPRALT ANNAB MERERÖÖVEL
VAENLASTELE VASTU PEAD.
KUID TAL ON ÜKS TEINE TÖÖ VEEL.
MIS TÖÖ ON SEE - KAS SA TEAD?

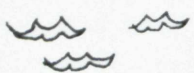
MEISTRITÖÖD TEEB MERERÖÖVEL,
KELLE NIMI RÖÖVEL JAAN.
ASTUB TUPPA: "TERE, MÖÖBEL!
KÜLL MA TEID NÜÜD HÖÖVELDAN!"

VAHEL PEALMIST PUIDUKIHTI
TAHAB VAHETADA KAPP,
TOOLI PLAAT KUID PÄRIS TIHTI
ISTUMISEST NARMENDAB.

MINA POLE MÖÖBLIESE,
AGA TEAN: KUI PÄEVAD-ÖÖD
ENNAST SUGUGI EI PESE
HÖÖVLIL ON MU SELJAS TÖÖD.

KÜLL ON ALLES TORE HÖÖVEL
MILLEGA SIIN TÖÖTAB JAAN.
MINUSTKI SAAB MERERÖÖVEL,
KUI MA ÜSKORD SUUREKS SAAN!

Illustreerinud PIRET MILDEBERG

JAANUS VAIKSOO

Lugu nohus röövlist

JULM RÖÖVEL OLI NOHUS
NAGU KORD JA KOHUS.
NUUSKAS MUUDKUI NINA,
TASKURÄTIKS LINA.

ENAM EI SAAND TEHA TÖÖD,
LUHTA LÄKSID KÕIK TA ÖÖD.
LAMAS AINULT VOODIS,
NÕNDA OLID LOOD SIIS.

AGA NINA AINA VOOLAS,
JA ET RÖÖVEL OLI HOOLAS,
NUUSKAS MÄRJAKS LINAD-RÄTID,
MIDA TOONUD SÕBRAD PÄTID.

NÜÜD VIIS VAENE RÖÖVLIKE
LINAD ÕUE NÖÖRILE
PÄIKSE KÄTTE PLEEKIMA –
LINAD PANID LEEKIMA.

TÕUSID TORMITUULES TAEVA,
KANDSID RÖÖVLI MERELE.
TEGID PAADIST PURJELAEVA –
JUST PARAS RÖÖVLIPERELE.

MEREL SEILAS MERERÖÖVEL,
TERVE NAGU PURIKAS.
KUHU KADUS NOHUS RÖÖVEL?
NO KEDA SEE VEEL HUVITAS!

Koolis kästakse lastel kirjutada kodukirjand, aga mitte tavaline, vaid mere-röövlistest. Lapsed toovad oma kirjandid ära, õpetaja vaatab need läbi. Kõige rohkem saab kiita Juku kirjand. Õpetaja: "Kuule, Juku, kas tegid ikka kõik ise?" "Jah, õpetaja. Ainult selle ülemuse tapmisel isa natuke aitas."

Juku mängib oma sõpradega hoovis mereröövleid ja mäng on täies hoos. „Proua Sahtel, kas ma saaksin oma noole tagasi?“ küsib Juku naabritädilt, kes parajasti õues on. „Jah, Juku. Kus see nool on?“ – „Teie kassi sees!“

Teine A on ehitusel ekskursioonil. Õpetaja: "Lapsed, pange kiivrid pähe. Möödunud aastal käisime ka siin. Üks poiss ei pannud kiivrit pähe, aga tüdruk pani. Ehituselt kukkusid kaks tellist alla ja otse lastele pähe. Poiss sai surma, aga tüdruk naeris ja läks minema." - Juku kinnitab. "Ma tean, see on Pille. Ma nägin teda eile. Käis ringi, kiiver peas ja ikka naeris."

Juku, miks sa ometi ei taha inglise keelt õppida? Seda keelt kõneleb ju pool maailma!" - "Noh, ja kas seda on ikka veel vähe?"

Juku otsib maakaardilt Ameerikat. Õpetaja: "Kuule, Juku, kas sulle ei paista, et Kolumbus avastas Ameerika kiiremini kui sina?" Juku: "Ega siis kõigil ka niiviisi ei vea..."

Õpetaja: "Kuidas sa küll, Juku, Punast merd üles ei leia!"

Juku: "Mis mina sinna parata saan, kui nad on kaardil kõik siniseks maalinud!"

Juku vaatab nutvat imikut ja küsib emalt: "Mida ta reklaamib?"

Koledad ja toredad PIRAADILOOD

Elas kord üks poiss, kelle nimi oli Llyod. Ta oli 12-aastane ja sõitis vaheajaks külla Sotimaale oma kasuisale, kirjanik Robert Louis Stevensonile.

Kahjuks vedas ilm alt. Vihma aina valas. Lloyd püüdis end lõbustada maalimisega, aga see tüütas varsti ära.

Siis aga joonistas kasuisa paberile ookeanis asuva kujuteldava saare kaardi. Koos Lloydiga pandi nimed selle mägedele, metsadele ja lahtedele. Mis niisugusel saarel olla võiks? Muidugi mereröövliite aare!

Õhtul, kui pere kamina ette kogunes, jutustas Stevenson esimese loo aarete saarest. Järgmisel õhtul jätkati. Nii sündis maailma kõige kuulsam mereröövliiraamat „Aarete saar“. Oli aasta 1881.

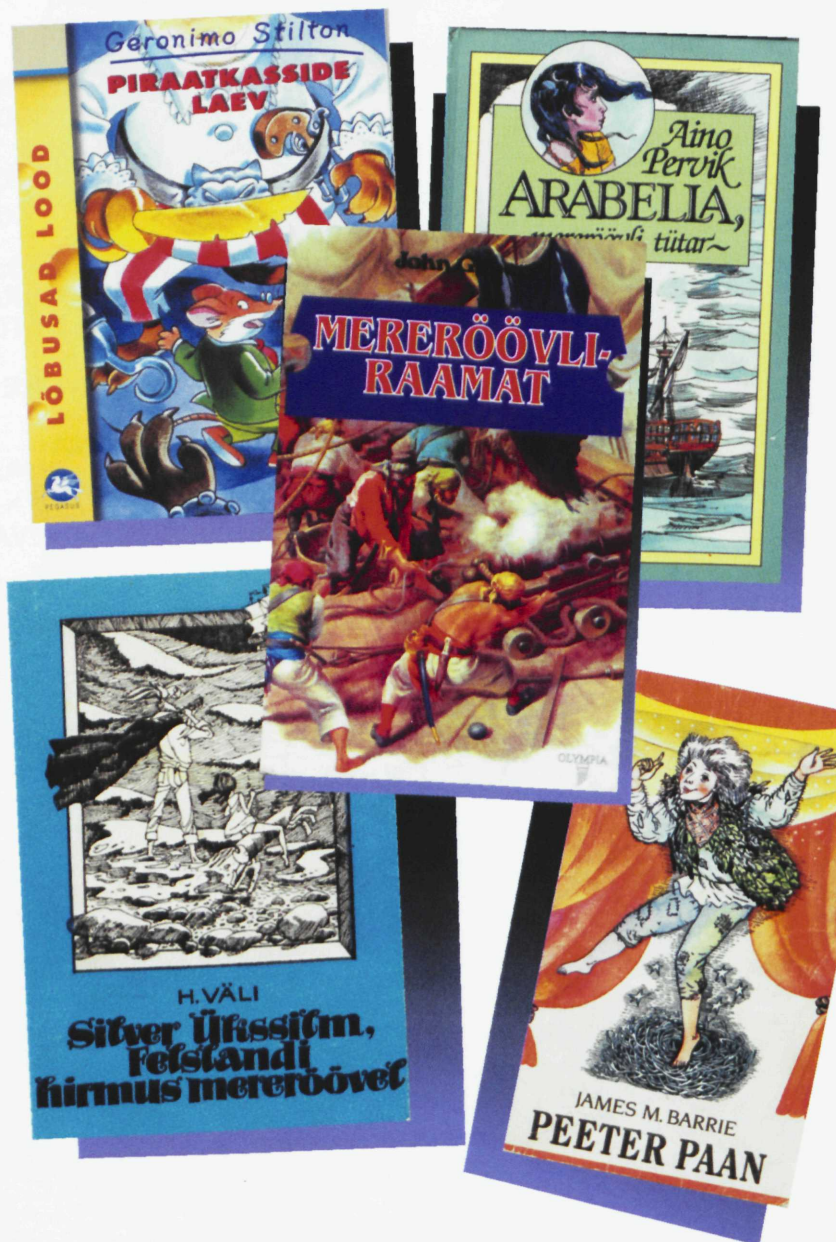
Aga ka Eestis sündinud mereröövliiraamatul on oma alguslood. Nüüd juba enam kui 30 aastat tagasi muretsetesid kaks sõpra – kirjanikud Juhan Saar ja Heino Väli omale suvekodu Vilsandi vanasse kaptenimajja. Ühel suvel hakkas Juhani silmas kasvama odraiva. Kasvas, kasvas, tegi silma paiste ning punaseks. Et silm rahu saaks, sidus Juhan musta sideme põiki üle näo. „Issi, sa oled nüüd nagu päris mereröövli!“ hüüdis tütar Kati.

Selle hüüdega läks lahti kahe pere laste mereröövlimäng, millesse tõmmati kaasa ka näiteks trepi all elav kärnkonn, Kati puuhobusest räakimata. Veidi hiljem kirjutas Heino Väli raamatu „Silver Üksilm – Felslandi hirmus mereröövli“.

Kirjanik Aino Pervik meenutab, et ükskord hakkas ta mõtlema selle üle, mis juhtuks, kui pahal isal oleks hea tütar. Sellest mõtisklusest sündis raamat „Arabella - mereröövli tütar“.

Mereröövliitest on kirjutatud palju raamatuid ja vändatud hulk erinevaid filme. Kas oled neist kuulnud?

JAAN RANNAP

Raamatud

Aarete saar
Robert Louis Stevenson

Arabella, mereröövli tütar
Aino Pervik

Silver Üksilm, Felslandi hirmus mereröövli
Heino Väli

Silver Üksilm ja Admiralivanne
Heino Väli

Piraatkasside laev
Geronimo Stilton

Peeter Paan
James M. Barrie

Mereröövliiraamat
John Gilbert

Filmid

Pipi Lõunamerel
Režissöör Olle Hellbom, peaosas Inger Nilsson

Arabella, mereröövli tütar
Režissöör Peeter Simm

Peeter Paan
Disney stuudio multifilm

Kariibi mere piraadid
Režissöör Gore Verbinski, peaosas Johnny Depp

ANDRUS KIVIRÄHK

MERERÖÖVEL LUSIKAS

Lusikas otsustas hakata mereröövliks. "Aitab igavast elust!" kuulutas ta. "Ära on tüüdanud see sahtlis vedelemine! Minust saab hirmus ühe jalaga mereröövel. Ahoi! Kas sealt ei paistagi mitte üks taldrik? Kohe lähen ja hakkan seda röövima!" Lauale oli tõepoolest ilmunud suur valge taldrik, ääreni suppi täis. Supi sees aga ujusid rahumeeli frikadellid, kartulid ja herned. Ükski neist ei osanud isegi aimata, milline hirmus oht neid ähvardab!

Lusikas hiilis vaikselt taldriku ääre alla ning piilus sealt välja. Parajasti purjetasid juttu ajades temast mööda kaks kartulit. "Kui mõnus soe supp!" kiitis üks. "Küll on hea selle sees ujuda!"

"Tõsijutt!" arvas teine. "Ja kui vaikne siin on! Laineid pole ollagi. Küll on rahulik ja hea!"

"Ahhaa!" röögatas nüüd lusikas ja kargas pea ees supi sisse. "Eksite, kulla kartulid! Ei ole siin midagi rahulik! Kas te ei näe, et siit tulen mina, hirmus mereröövel! Minu käest te ei pääse!"

Supi sees puhkes paanika, kartulid, frikadellid ja herned püüdsid ennast lusika eest päästa ja ujusid kiljudes ringiratast. Lusikas ajas neid huilates taga. Paar paksu frikadelli katsumisid vastu hakata, aga lusikas oli neist osavam ja püüdis rabelejad kinni.

"Andke parem heaga alla!" hüüdis ta. "Mina olen vahva mereröövel ja saan teid nagunii kätte!"

Lõpuks oligi lusikas võitnud. Ainult üks hernes üritas veel taldrikust välja pääseda, aga lusikas kargas ligi ning võttis ka herne kinni. Supp jäi tühjaks ja üksnes lainetas pisut.

Nüüd hakkas lusikas mõtlema, mida oma saagiga peale hakata.

"Kas viia see kõik röövlikoopasse?" arutas ta. "Aga siis pean ma kõigepealt endale koopa

otsima. Võib-olla kõlbab selleks suhkrukoos?"

"Tead mis," õpetas ligi jalutanud kahvel. "Sa ole parem õilis mereröövel. Selline, kes jagab kogu röövitud vara vaestele!"

See mõte meeldis lusikale.

"Aga kust ma vaeseid leian?" päris ta ja vaatas otsivalt ringi. Põrandal istus karvane koer ja vahtis teda, keel ripakil.

"Kas sina oled vaene?" küsis lusikas.

"Väga vaene!" kinnitas koer ja ähkis näljaselt.

"Tore, siis ma kingin oma lahingusaagi sulle!" teatas lusikas. Ta valas kartulid, frikadellid ja herned koerale suhu. See neelas – lõnksti – ja hakkas rõomust saba liputama.

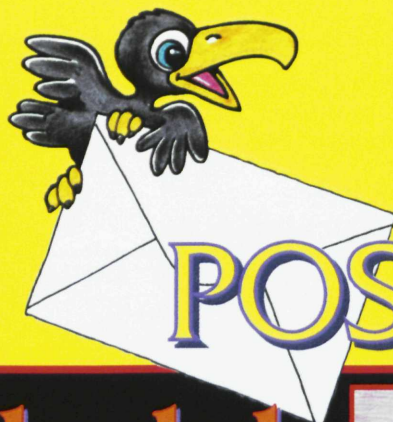
"Elagu õilis mereröövel lusikas!" haukus ta vaimustunult. Lusikal oli hea meel.

"Tule homme jälle!" õpetas ta. "Siis ma röövin pudrutaldriku!"

Koer ulgus õnnelikult, sitsis lusikale ja jooksis krabinal õue.

Kaks korda nädalas saavad Kose Kunstikeskuses kokku ümbruskonna koolide algklasside lapsed, kes väga armastavad joonistada. Kes nüüd peaks arvama, et kohe üle ukse saades haaratakse pliiatsite, kriitide, pintslite järele, see eksib. Sügisel alanud kooliaastast peale käib ringi töö nii, et algul loetakse mõnda muinasjuturaamatut, siis aga püüavad lapsed kuuldu põhjal pilte joonistada. Siin näed pilte, mis joonistati siis, kui loeti mereröövlistest.

POSTIPAUN

Kallaletung kaubalaevale

See lugu juhtus ammu ühel varahommikul. Parajasti söime meeskonnaga hommikusööki. Korraga käis üks tugev müts, nii et laev kõikus. Jooksime kohe laeva pardale. Algul ei olnud midagi näha, sest udu oli liiga paks. Aga siis ilmus silmapiirile suur laev. Need olid mereröövli! Haarasime kähku relvade järele. Mul oli pika toruga püss. Üheskoos valmistusime sõjaks. Aga üks meie meestest ei leidnud

relva. Ta ei hakanud selle asja pärast muretsema vaid küsis: "Mis meie hommikusöögist saab?" Need olid ta viimased sõnad. Ta sai pihta. Juba oli mereröövli te kolledaid lõustasid näha. Algas tulistamine. Kõige rohkem tegi mulle muret see, et neid nii palju oli. Ma panin ühe hea lataka oma püssist. Kohe lendas vaenlane pardalt. Mu kaaslane küsis: "Miks nad ründavad?"

Ma vastasin: "Tahavad kulda." Kaaslane lausus: "Aga meil pole kulda." Ma seletasin: "Ma tean, aga nemad ei tea." Piraadid tulid aina edasi. Keegi hüüdis: "Lähme laeva sisse ja võtame kulla ära!" Mereröövli kihutasid laeva trepist laeva sisemusse nii, et keel suust väljas. Kuid oma imestuseks ei

Raili Talimaa Kose Gümnaasium III kl

Henessi Schmidt Oru Põhikool II kl

Regiina Grauberg Oru Põhikool II kl

Brett Silberg Kose Gümnaasium IV kl

Raili Talimaa Kose Gümnaasium III kl

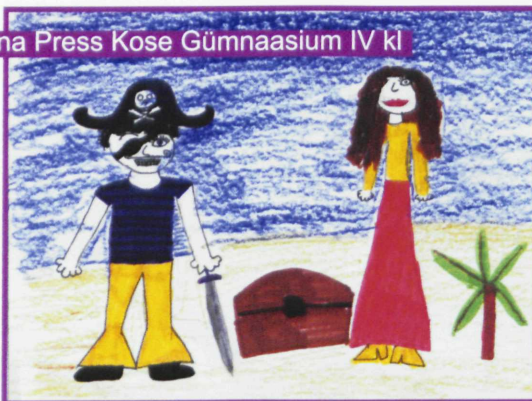
leidnud nad midagi. Niikaua kui piraadid meie laevas kulda otsisid, tõi laeva meeskond piraatidelt nende kulla ära. Nad panid kalavõrgu merre ja peitsid kulla sinna. Piraadid tulid laeva seest välja. Nad kõndisid nina maas, läksid oma laeva ja sõitsid minema. Kohe varsti kadus piraatide laev udu sisse. Siis tõstisime kulla pardale. Vaatasime selle üle ja läksime tagasi hommikusööki sööma.

Siim Kirjanen, Vaida Põhikool
kodukirjand IV-ndas klassis

Gertu Vilba Kose Gümnaasium IV kl

Helina Press Kose Gümnaasium IV kl

KITS

Elas kord kits, kes armastas hunte. Ta sõi neid hommikuks, lõunaks ja õhtuks. Kits oli väga loll.

Ükskord jalutas ta metsas ja kohtas tee peal hunti.

Kits küsis: "Kas sa tahad mulle naiseks tulla?"

Hunt naeris: "Ha-ha-haa!"

Ka kits mõmises midagi, kuid tegi siis tõsise näo ja lausus: "Aitab naistest, asume asja kallale!"

Hunt tegi suured silmad ja naeris: "Ha-ha-haa!"

Kuid kits lausus vihaselt: "Mis sa naerad, tule siia, ma sünnin su ära!"

Hunt ütles pilkaval toonil: "Jupats!"

Kitsel sai mõõt täis ning ta röökis täiest kõrist: "Tule siia, idiot, kas ma pean sinu peale oma kullast jalgu raiskama?"

Siis tuli jänes, kellel ei olnud südant. Ta ütles: "Tulin suure lärmi peale kohale, mis teil siin toimub?"

Talle seletati kõik ära.

Hunt küsis: "Kellel on meist õigus?"

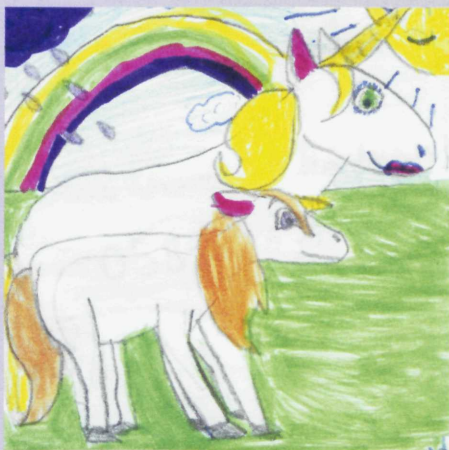
Jänes vastas: "Ma ei tea, mul pole südant."

Hunt sai aru, millise kitsega on tegemist ning ütles: "Kui oled nälgine, siis söö ennast ise ära!"...

...Ning väike loomapoeg jõudis ilusasti koju...

5-aastase Liisa Kivirähki loo on üles kirjutanud tema õde Kaarin, Tallinn

ÜKSSARVIKU TÜDRUK, KES TAHTIS MAAILMA NÄHA

Ükskord ammu-ammu elasid sellised loomad nagu üks-sarvikud. Siis elas ka üks-sarvik Kuldsarveke. Kuldsarvekesel oli väga kuldne sarv, aga see oli alles väike. Ta elas koos oma ema Kuldlakaga, kel oli hästi kuldne lakk. Nad kepslesid päevad läbi niitudel ja söid rohtu.

Ühel päeval hakkas Kuldsarvekesel igav. Ta küsis emalt: "Ema, mis on teisel pool neid niite?"

Ema vastas: "Ma ei tea. Mulle meeldib siin. Ma pole kusagil mujal käinud."

Kuldsarveke küsis: "Ema, miks me pole kunagi vaatama läinud? Seal on ehk veel parem elu kui siin."

"Mine vaata, kui tahad," ütles ema naljatades.

"Võin ma tõesti minna?" küsis Kuldsarveke. "Aitäh!" hüüdis ta minema kapes.

Ta kappas ja kappas, kuni jõudis metsa. Metsas elas aga kuri kahe

peaga lohe. Lohe elas oma lossis. Ta vaatas lossiaknast välja ja nägi kuldsarvekest. Lohe esimene pea ütles: "Sina püüa kinni, mina sünnin ära." Teine pea aga vaidles vastu: "Ei, sina püüad kinni, mina sünnin ära."

Viimaks otsustasid nad Kuldsarveke enne kinni püüda ja alles siis otsustada, kumb ta ära sööb.

Kuldsarveke kappas pahaaimamatult metsas ringi. Siis kargas puu tagant lohe välja. Esimene pea ütles:

"Mul on suuremad hambad, mina sünnin ta ära."

Teine pea vastas: "Aga mul on laiem suu."

Samal ajal mõtles Kuldsarveke, et kui maailmas on nii palju olen-deid, kes tahavad teda ära süüa, siis läheb ta küll koju tagasi.

Kaks lohepead vaidlesid endiselt ning Kuldsarveke lasi jalga. Ta jooksis tulduid teed mööda tagasi ja jõudiski niidule.

Kuldlakk oli seal ja sõi rohtu. Küll ta oli rõõmus, et Kuldsarveke tagasi tuli.

"Ema, ma ei lähe iial enam ära," ütles Kuldsarveke.

"Ja ongi hea," ütles ema talle.

Ja nad elasid niidul kaua ja õnnelikult.

10-aastane Eliina Uibu, Pärnu

VÄIKESE PUU UNENÄGU

Ühes suures metsas kasvas väike vaher. Ta oli teistest puudest madalam ja nägi ainult nende tüvesid. Väike vaher oli selle

pärast väga kurb ja soovis, et ta kasvaks sama suureks kui teised puud.

Ükskord nägi ta unes, et ta oli suur ja vaatas kõikidest puudest üle. Ta nägi metsa taga suurt küla, kus olid majad ja inimesed. Seal jahvatasid inimesed veskis vilja, mõned harisid põldu, mõned püüdsid kalu. Vaher nägi veel emasid oma väikeste lastega ja tüdrukuid, kes mängisid keksu. Väike puu tundis toidulõhna ja nägi akendest, kuidas vanaemad köögis süüa tegid. Vanaisad lugesid toas lehti ja käisid vahepeal loomi talitamas.

Siis ärkas väike vaher üles ja nägi jälle ainult teiste puude tüvesid. Ta oli väga kurb, et oli kõike imelist vaid unes näinud.

Therese Viitkar
3. klass

Valguta lasteaed-algkool

Mõnus jututund!

Tallinnas Apollo raamatumaja kohvikus toimub igal laupäeval kell 11 jututund lastele.. Samas saab alates veebruarist meisterdada Tähekeste käsitöölehe abiga mõnd looma, lindu või muud tege-last. Tasuta üritusele on oodatud kõik lapsed!

Raamatud, mida ette loetakse

07. 02 Ella jonn ja Pilvekoll

14. 02 Paula päästab Kassiopeiat

21. 02 Meie lapse lauluraamat

28. 02 Sööbik ja Pisik

ARMAS TÄHEKESE LUGEJA!
TÄHEKE OOTAB SINU
LUGUSID JA JOONISTUSI
UUEL ADRRESSIL: TÄHEKESE
TOIMETUS, ROOSIKRANTSI 6,
TALLINN 10119. PARIMAD
JUTUKIRJUTAJAD SAAVAD
AUHINNAKS RAAMATU.

KRISTIINA KASS

ISSIGA KELGUTAMAS

Talv on sellepärast tore aastaaeg, et siis sajab lund ja võib teha lumememmesid ja uisutada ja kelgutada.

"Kuule, tüdruk, pane nüüd õige riided selga ja lähme kelgutama," ütles issi ühel päeval. Kui issi ütleb, et lähme kelgutama, siis tasub kähku teha, sest issi ei ütle niimoodi mitte just tihti.

Emme vaatas, et ma saan selga soojad alusriided ja villase kombeka ja villased sokid ja sooja mütsi ja salli ja paksu jope ja vatipüksid ja veekindlad käpikud, et mul külm ei hakkaks.

Issi pani selga ainult teksad ja T-särgi ja jope ega pannud isegi mütsi pähe. Mina ütlesin, et on ebaõiglane, et issi ei pea villast kombekat ega vatipükse jalga panema, aga issi naeris, et hah-hah, siis kui sina täiskasvanuks saad, siis võid sina ka panna selga, mida ise tahad. Pealegi ei ole väljas isegi külmakraade.

Kelgumäel oli palju lapsi ja vähe täiskasvanuid. Pääaegu kõik lapsed sõitsid kelgu või suuskadega mäest alla ja ronisid siis kohe tagasi üles. Ja peagu kõik täiskasvanud seisid mäe otsas või mäe kõrval ja hüüdsid oma lastele, et tubli-tubli, lase käia.

Aga minu issi tahtis sellistest issidest ja emmedest parem olla, kes hüüdsid oma lastele ja lehvitasid käsi ja lödisesid ja vaatasid kõike ainult pealt.

Minu issi ronis ise ka kelku, kuigi sinna väga hästi kahte inimest ei mahugi. Ja mäe otsas lükkas issi kelgule suure hoo sisse ja karjus: "Laske lapsega läbi! Hoidke alt, kel elu kallis!"

Poole mäe peal lendas issi kelgust välja, aga selle peale ta ainult naeris.

"Oh neid vaesekesi, kes ainult seisavad ja lödisevad seal," ütles issi. "Nad ei tea, kui vahva on kelguga sõita!"

Me lasime issiga veel viis korda mäest alla ja iga kord kukkus issi kelgust maha. Viimane kord ta enam ei naernud vaid ütles, et talle kelgutamisest selleks korraks aitab, sest ta püksid on täitsa läbimärjad.

"Kas sa siis kodus vetsus ei käinudki?" küsisin mina. Aga issi ütles, et ta ei olnud mitte püksi pissinud, vaid hoopis lumi oli need märjaks teinud.

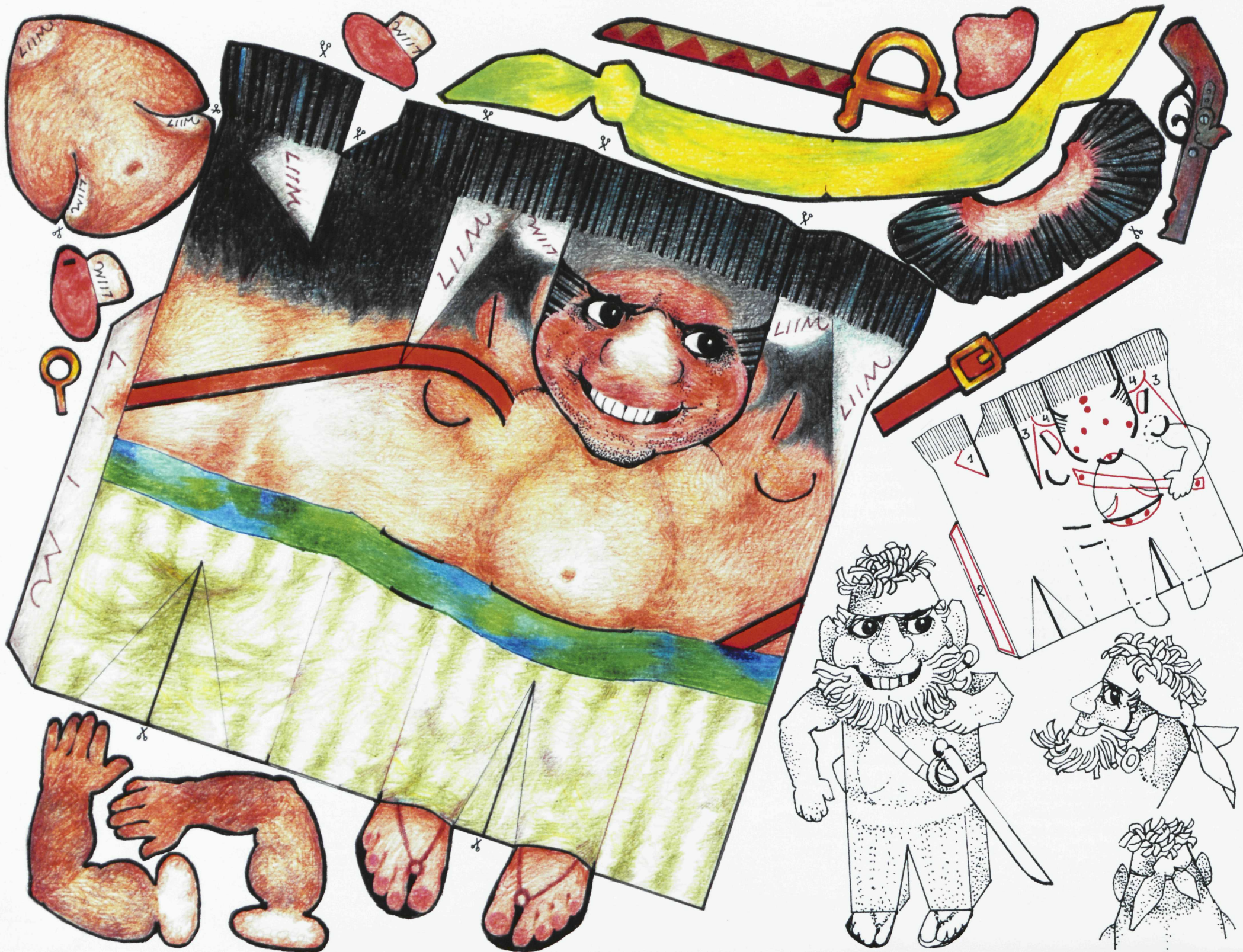
"Sa oleksid pidanud ka villase kombeka ja paksud püksid jalga panema," ütlesin mina ja issi ütles, et mul on kindlasti õigus.

Mina tahtsin veel täitsa üksi ka kelgutada ja ronisin jälle mäest üles ja sõitsin alla ja siis ronisin jälle üles ja sõitsin alla ja mul oli kohutavalt lõbus.

Aga vaene issi seisis märgades pükstes mäe kõrval ja lödises täpselt nii, nagu kõik teisedki issid ja emmed ja hüüdis mulle, et väga vahva, lase aga käia!

Illustreerinud KRISTIINA KASS

VÄRVI PAPAGOI NENDE VÄRVIDEGA,
MIS KÕRVAL ON ANTUD!

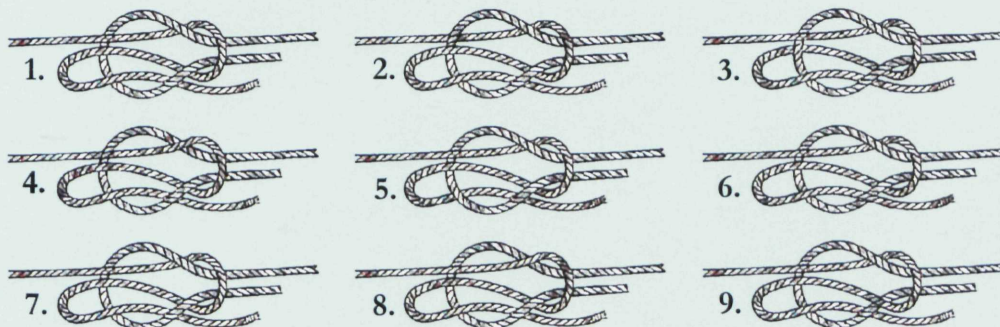
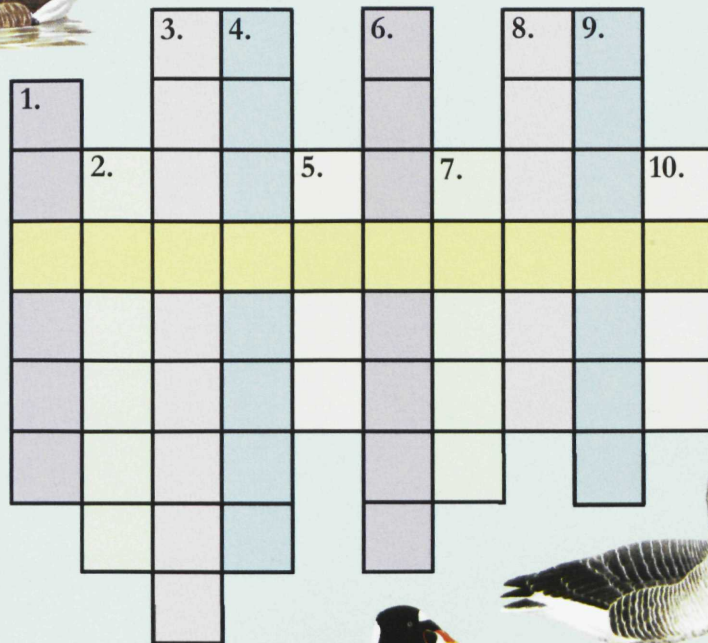
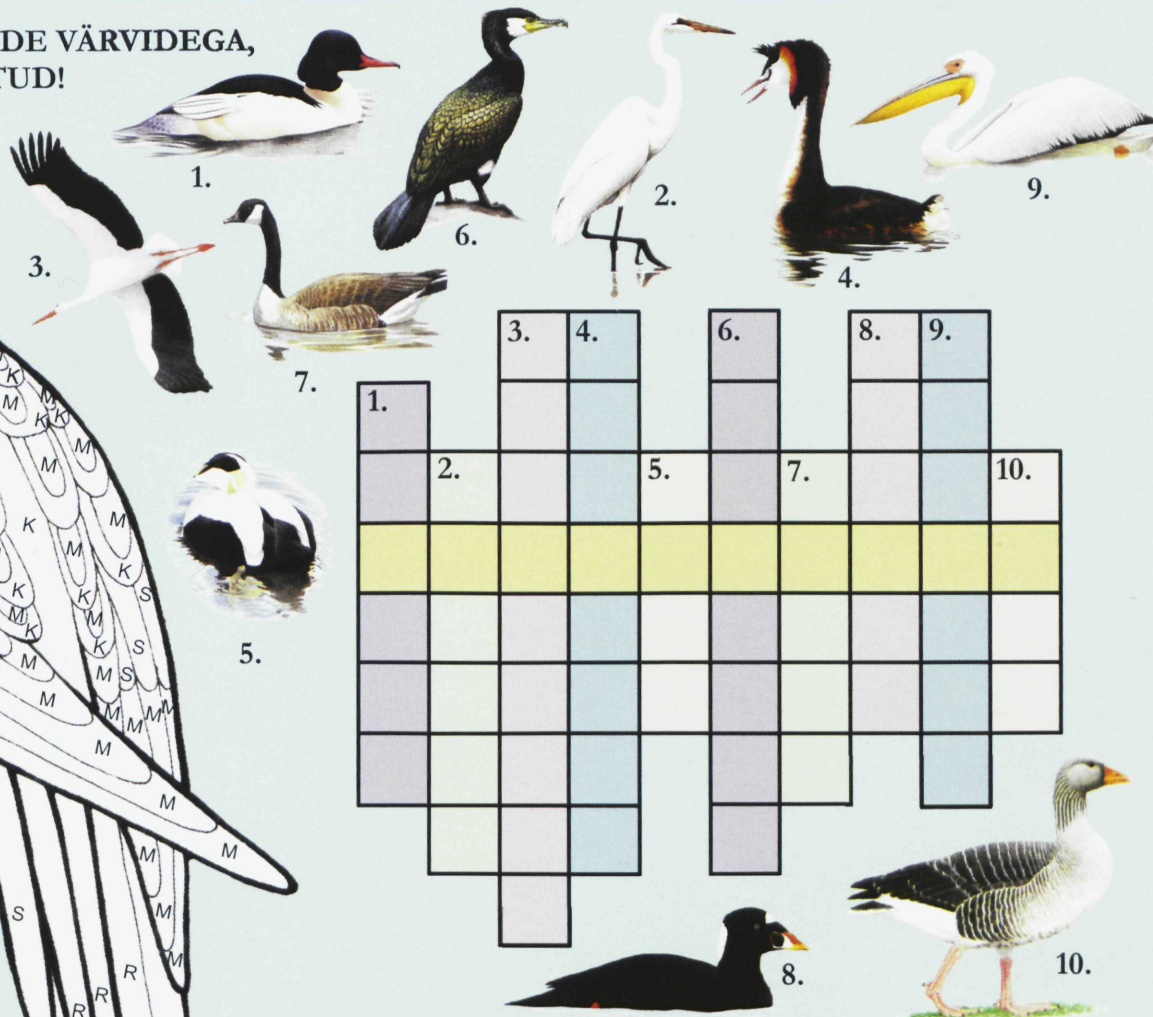
Joonistanud REET REA

- ROHELINE R
- KOLLANE K
- PUNANE P
- PRUUN A
- SININE S
- MUST M
- HALL H

EELMISE ARVA ÄRA! VASTUSED:

1. 3 LUMEMEEST
2. ROHELINE
3. 6 ERINEVUST

MILLISED KAKS SÕLME ON OMAVAHEL SARNASED?

KIRJUTA NENDE VEEGA SEOTUD LINDUDE NIMETUSED
ÕIGETESSE KOHTADESSE JA SAAD KOLLASTES RUUTUDES
TEADA KOLUMBUSE LAEVA NIME!

PERIOODIKA AS
Lasteajakiri
TÄHEKE

Asutatud jaanuaris 1960
ilmub kord kuus

Toimetuse address:
Roosikrantsi 6
10119 Tallinn
taheke@perioodika.ee

Peatoimetaja
ILONA MARTSON
tel 6 463 697

Vanemtoimetaja
JAAN RANNAP
tel 6 463 697

Kunstiline
toimetaja
PRIIT REA
tel 6 463 697

Tähekest saab
tellida
otsekorraldus-
lepinguga
www.tellimine.ee
tel.6662535
faks:6616 089
e-mail
tell @tallpost.ee
tel 6257319

Trükk
AS Printal
Tatan 64
10134 Tallinn

ESIKAANE
JONISTAS
TIINA
REINSALU

Kaks kala, Kiska ja Hiireke

Järveotsa Gümnaasiumi kolmanda A klassi tüdruku Kerttu Birki Öismäe kodus päris mitu lemmikut. Karvane kirju kass Kiska ja suur pikakarvaline koer Hiireke (tuntud ka Kutina) on mõlemad ausat eesti krantsitõugu. Peale selle on akvaariumis kaks kuldkala. Kaladel nimesid ei ole.

Kerttu, sinu peres on koguni kolm looma – või õigemini neli. Sest kuldkalu on ju kaks. Räägi, kuidas sa nad said?

Kalu tahtsin saada sünnipäevaks. Mul oli eelmine aasta sünnipäev, kui ma sai üheksa-aastaseks. Kõigepealt olid ühed teised kalad,

aga need need surid kahjuks ära. Siis ostime uued.

Kassi tahtis meie peres ema: meie eelmine kass läks kaduma. Kiska on nelja-aastane. Hiireke on isane ja üksteist aastat vana.

Kuidas kass ja koer omavahel läbi saavad?

Hästi saavad. Müravad ja mängivad. Vahel koer kiusab kassi. Aga kass paneb end maksma, sest ta on kavalam.

Ega kass eriti väljas ei käi. Suvel käisime koraks jalutamas, kass oli rihma otsas. Kutu käib küll iga päev õues. Mina temaga ei jaluta, sest minu jaoks on ta liiga suur. Temaga käib vanaema ja vahel ema ka.

Kerttu kalad

Kas sellist asja ei ole, et kass sööb salaja koera söögikausi tühjaks?

Ei. Ainult mõned kohad limpsib ära. Ja kuna neil on ühine jooginõu, siis mõnikord saab see tühjaks. Siis teeb Kiska sellise triki, et hüppab tugitoolile ja sealt kapi otsa, kus on kalade akvaarium. Paneb käpad akvaariumi ääre peale ja siis limpsib akvaariumist vett. Eks me püüa teda ära ajada. Mõnikord joo pool akvaariumi tühjaks. Aga kui kassil kõht tühjaks läheb, siis tuleb ta vastu jalgu hõõruma!

Kas Kiska hiiri ka püüab?

Püüaks küll, aga meil ei ole hiiri! Kiska sööb käbisid – need on ühed kassi krõbuskid – ja kala.

Ja mida kalad söövad?

Kalade toitu. Selliseid terakesi. Aga praegu on kalad dieedil, sest nad võivad paksuks minna.

Kui sul oleks võimalik võtta veel üks loom koju, siis kelle sa võtaksid?

Tahaksin omale hamstrit. Need on ni-i nunnud! Mulle meeldib, kui on palju loomi. Minu sõbrannal on üks kala ja üks hamster. Aga nüüd suri hamster hiljuti ära. Kahju.

ILONA MARTSON

Kerttu, Kiska ja Hiireke

Hea Täheke lugeja!
Kui sul on kodus loom, võiksid temast rääkida ka teistele lastele. Võid saata ka tema foto. Parimad lood ja fotod ilmuvad! Meie aadress on Täheke, Roosikrantsi 6, Tallinn 10119 või meliaadress taheke@perioodika.ee.

ISSN 0134-2266